

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 55/2540

กรมสรรพากร โจทก์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญกสิกรรม กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 173, เดิม ป.วิ.พ. มาตรา 55, เดิม ป.วิ.พ. มาตรา 144, ป.รัชฎาฯ มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยได้ฟ้องกรมสรรพากรโจทก์ขอให้ศาลเพิกถอนการประเมินของเจ้าพนักงานประเมินและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คดีอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกาการฟ้องคดีดังกล่าวเท่ากับเป็นการใช้สิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อศาลตามประมวลรัษฎากร มาตรา 30(2) จึงอาจถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนโดยคำพิพากษาของศาลได้ โจทก์จะมีสิทธิได้รับชำระเงินค่าภาษีอากรหรือไม่จึงต้องรอคำวินิจฉัยของศาลก่อน ดังนั้นการที่โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยชำระหนี้ภาษีอากรที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยเป็นคดีนี้จึงเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาเข้ากับคดีดังกล่าว นอกจากนี้การที่จำเลยยังไม่ชำระเงินค่าภาษีอากรตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ก็ไม่ใช่การโต้แย้งสิทธิของโจทก์จึงไม่เป็นเหตุให้โจทก์มีอำนาจฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ การที่กรมสรรพากรโจทก์แจ้งการประเมินภาษีให้จำเลยทราบเท่ากับเป็นการสั่งให้จำเลยชำระค่าภาษีอากรตามที่ประมวลรัษฎากรให้อำนาจไว้ หากจำเลยไม่ชำระก็อาจถูกยึดทรัพย์มาขายทอดตลาดโดยไม่ต้องมีการฟ้องคดีอีกถือได้ว่าเป็นการที่เจ้าหนี้ได้ทำการอื่นใดอันนับว่ามีผลเป็นอย่างเดียวกันกับการฟ้องคดีเพื่อให้ใช้หนี้ตามที่เรียกร้องซึ่งทำให้อายุความสะดุดหยุดลงตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 173 เดิม

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระภาษีอากรจำนวน 1,710,084.34 แก่โจทก์ พร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยที่ 1 ขาดนัดยื่นคำให้การ จำเลยที่ 2 ให้การว่า ฟ้องโจทก์เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาเข้ากับคดีหมายเลขคำที่ 150/2533 คดีหมายเลขแดงที่ 196/2534 ของศาลภาษีอากรกลาง จึงต้องห้ามมิให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาอีกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 144 บรรคแรก ขอให้ยกฟ้อง ศาลภาษีอากรกลางสั่งดสืบพยานโจทก์จำเลยแล้ววินิจฉัยว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรวินิจฉัยว่า "ในชั้นนี้คงมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ซึ่งในปัญหาดังกล่าวปรากฏข้อเท็จจริงตามคำฟ้องของโจทก์ว่า ก่อนฟ้องคดีนี้ จำเลยที่ 1 ได้ฟ้องขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนการประเมินของเจ้าพนักงานประเมินและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เกี่ยวกับภาษีที่จำเลยที่ 1 จะต้องชำระในคดีนี้ และคดีดังกล่าวอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา เห็นว่า การที่จำเลยที่ 1 ฟ้องคดีดังกล่าวต่อศาล เท่ากับเป็นการใช้สิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต่อศาลตามความในมาตรา 30(2) แห่งประมวลรัษฎากร คำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวจึงอาจถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนโดยคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลได้ โจทก์จะมีสิทธิได้รับชำระเงินค่าภาษีอากรตามที่เจ้าพนักงานประเมินได้ทำการประเมินและคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีคำวินิจฉัยแล้วหรือไม่จึงต้องรอ

คำวินิจฉัยชี้ขาดของศาลเสียก่อน ดังนั้น การที่โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้ภาษีอากรที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยเป็นคดีนี้จึงเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาเข้ากับคดีดังกล่าว นอกจากนี้การที่จำเลยที่ 1 ยังไม่ชำระเงินค่าภาษีอากรตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ก็ไม่เป็นการโต้แย้งสิทธิของโจทก์ และไม่เป็นเหตุให้โจทก์มีอำนาจฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ ส่วนข้อที่โจทก์อุทธรณ์ว่า หากศาลฎีกาพิพากษาให้โจทก์ชนะในคดีที่จำเลยที่ 1 ฟ้องขอให้เพิกถอนการประเมินและคำวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว อาจก่อให้เกิดปัญหาในการเรียกเก็บและบังคับให้ชำระค่าภาษีอากรค้างรายนี้ เนื่องจากคดีจะขาดอายุความนั้น เห็นว่า การที่โจทก์แจ้งการประเมินภาษีให้จำเลยที่ 1 ทราบ เท่ากับเป็นการสั่งให้จำเลยที่ 1 ชำระค่าภาษีอากรประเมิน ตามที่ประมวลรัษฎากรบัญญัติให้อำนาจไว้ ซึ่งถ้าหากจำเลยที่ 1 ไม่ชำระค่าภาษีอากรภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดก็อาจถูกยึดทรัพย์มาขายทอดตลาดโดยไม่จำเป็นต้องมีการฟ้องคดีอีกการที่โจทก์แจ้งการประเมินให้จำเลยที่ 1 ทราบ จึงมีผลบังคับตามกฎหมายที่ถือได้ว่าเป็นการที่เจ้าหน้าที่ได้ทำการอื่นใดอันนับว่ามีผลเป็นอย่างเดียวกันกับการที่เจ้าหน้าที่ฟ้องคดีเพื่อให้ใช้หนี้ตามที่เรียกร้อง ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 173 เดิม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งมีผลทำให้อายุความสะดุดหยุดลงคดีของโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ ที่ศาลภาษีอากรกลางพิพากษายกฟ้องของโจทก์ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย" พิพากษายืน

องค์คณะ

สะสม สิริเจริญสุข · จรัญ หัตถกรรม · สมพงษ์ สนธิเนตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/55/2540>